

LÁ THƯ MỤC VỤ

Hàng xóm ở nhà bên phải nhà xứ hiện tại có nuôi một con mèo mướp. Chú mèo này hay lang thang qua nhà xứ sẵn mỗi, bao nhiêu tắc kè, rắn mỗi ở chung quanh nhà xứ đều bị chú ta thanh toán sạch. Một buổi chiều tôi đi dạo phía sau để lần hạt thì thấy chú ta đang lang thang ở đây. Vì là hàng xóm nên chú ta cũng đã quen mặt tôi và cha Hồng nên chú ta cứ đứng đĩnh đi lại mà chẳng ‘ke’. Nhưng thỉnh thoảng tôi thấy chú ta vội vàng phóng qua rào chạy về nhà. Mới đầu tôi không nghĩ ra tưởng rằng chú ta dòm mặt tôi thấy ghét nên chạy về nhà, nhưng vài giây sau tôi chợt hiểu ra là chú ta chạy về nhà đón chủ vì chú ta nghe tiếng đóng cửa xe của chủ mình.

Chúa Nhật tuần này là Chúa Nhật Chúa Chiên Lành, và trong bài Phúc Âm Chúa Giê-su phán rằng: “*Chiên Tôi thì nghe tiếng Tôi, Tôi biết chúng và chúng theo Tôi. Tôi cho chúng được sống đời đời.*” Đây là lời nhắc nhở về bốn phận của chúng ta đối với Ngài, Vị Mục tử Tốt lành của chúng ta, đó là *lắng nghe tiếng Ngài và đi theo Ngài*. Nghe tiếng của chủ nhân hay người thủ lãnh là chuyện tự nhiên trong những quan hệ thân thiết như chú mèo hàng xóm của chúng tôi với chủ mình. Dĩ nhiên chú ta nhận ra tiếng chủ gọi, nhưng còn hơn thế nữa chú ta nghe được cả tiếng đóng cửa xe của chủ mình vì chú ta quá quen thuộc với nó đến độ khi nghe tiếng động đó chú ta có thể phân biệt được nó với những tiếng đóng cửa xe của người khác. Nếu loài vật còn có thể làm như vậy, thì huống chi con người có lý trí như chúng ta. Và đó cũng chính là loại phản ứng mà Chúa muốn chúng ta biểu lộ ra khi nghe tiếng của Ngài. Ngài muốn chúng ta có thể phân biệt được tiếng của Ngài giữa những tiếng nói khác từ cha mẹ, thầy cô, bác sĩ, chính quyền, nhà quảng cáo và tiếp thị, thúc dục chúng ta đi theo họ, mỗi người trong họ cố gắng tạo ảnh hưởng lên những giá trị và hành vi của chúng ta bằng tiếng nói của họ. Vấn đề ở đây là chúng ta chú ý đến những tiếng nói đó hơn tiếng Chúa. Chúng ta dễ tin và nghe lời các người dự báo thời tiết, các nhà thiên văn học, các kinh tế gia, nhưng khi Chúa nói, chúng ta có thái độ khinh thường và coi nhẹ. Chúng ta thường xuyên trích dẫn các câu nói của các nhà hùng biện, các sử gia và các nhà lãnh đạo nổi tiếng nhưng chẳng bao giờ trích dẫn lời Chúa cả.

Sở dĩ chúng ta có thái độ như thế là vì chúng ta chưa có được mối quan hệ thân thiết với Chúa. Loài vật khi có mối quan hệ thân thiết với chủ chúng rất thông minh và rất dễ huấn luyện để làm mọi thứ theo ý chủ muốn, chú mèo mướp hàng xóm của chúng tôi là một thí dụ. Chúng ta là loài có lý trí trời vượt hơn loài vật, dĩ nhiên chúng ta hiểu biết và thông hiểu việc mình cần phải làm. Nhưng vì chúng ta có tự do nên thay vì làm theo lời Chúa dạy thì chúng ta lại làm theo ý của chúng ta, thay vì đi theo Chúa thì chúng ta ‘đường ta ta cứ đi, ruộng ta ta cứ cày’, do đó lời Chúa dạy ‘như nước đổ lá môn’ chẳng đem lại lợi ích gì hay làm thay đổi điều gì nơi chúng ta cả. Cha Matthew, vị tông đồ của Phong trào tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu trong các gia đình, thuật lại một câu chuyện đã xảy ra trong cuộc đời của mình như sau:

Tôi ở Lộ Đức, khi vừa giảng xong tôi bước xuống khỏi hang đá, khá mệt. Một nông dân tiến lại gần, cầm tay tôi và nói:

- *Có phải cha là người vừa giảng ở Vương Cung Thánh đường không?*

- *Vâng!*

- *Ồ quý hóa quá. Từ nhiều năm nay con vẫn dâng việc rước lễ hàng ngày và giờ thờ lạy Mình Thánh Chúa mỗi tuần của con, để xin Trái Tim Chúa ngự trị trong mọi gia đình, và cha vừa giảng với mục đích ấy.*

Tôi nói với ông:

- *Hãy đến khách sạn với tôi. Chúng ta sẽ nói chuyện lâu dài với nhau.*

- *Đến khách sạn với cha ư? Thưa cha không thể được, vì con còn có xe bò. Con không thể để xe và các con bò ở đây để đến với cha ngay được.*

- *Vậy tối nay, 8 giờ đến nhé.*

- *Tối nay, 8 giờ. Dạ, được.*

Ông ta đến và chúng tôi ngồi nói chuyện với nhau đến nửa đêm. Người nông dân nói chuyện như một nhà thần học có tầm cỡ. Cuối cùng, tôi nói với ông:

- *Ông muốn trở thành bạn của tôi không?*

- *Thưa cha, muốn lắm chớ.*

- *Vậy các người bạn thường viết thư cho nhau, ông nhớ viết thư cho tôi nhé.*

Bác nông dân lắc đầu lia lịa:

- *Thưa cha, con không biết đọc và biết viết.*

Tôi ngạc nhiên hỏi:

- *Vậy ông học ở đâu được tất cả những gì ông vừa nói với tôi thế?*

Đến lượt ông ngạc nhiên:

- *Ở đâu ư? Cha hỏi con học ở đâu khi mỗi ngày cha đều dâng lễ. Ở bên Người, bên Chúa, chính Người là vị thầy duy nhất của con.*

Chính trong việc nghe tiếng Chúa mà chúng ta để Ngài hướng dẫn, và trong việc đi theo Ngài mà chúng ta chứng tỏ rằng Ngài là Mục tử của chúng ta. Như thế tin vào Ngài thôi chưa đủ nếu niềm tin đó không dẫn chúng ta đến hành động đi theo Ngài. Nên để trở thành môn đệ thực sự, tin mừng hôm nay đòi hỏi chúng ta phải có khả năng giữ và thực hành Lời Chúa và giáo huấn của Giáo hội, khả năng dùng ánh sáng của Lời Chúa dạy để đánh giá những tiếng nói khác muốn tạo ảnh hưởng lên những giá trị và hành vi của chúng ta. Nhưng muốn có những khả năng này chúng ta cần phải xây đắp một mối quan hệ mật thiết với Chúa như người nông dân trong câu chuyện của cha Matthew ở trên.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh